

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah in petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejema inšertov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 13. (Zbornica poslancev.) Poslanec Lorber (nemška ljudska stranka) je predlagal, naj se porabijo v pokritje izdatkov za uravnavo plač državnih slug prebitki iz let 1890. do 1896. Pri glasovanju se je vladina predloga v smislu predloga poslanca dr. Pietaka (poljski klub) izročila budgetnemu odseku z naročilom, naj isti o tem poroča zbornici tekom osmih dnij. Ko se je vladina predloga, tičeča se služabniških plač, jednoglasno izročila odseku, se je zapričelo prvo čitanje vladine predloge o budgetnem provizoriju.

Poslanec D o h e r n i g (nemška ljudska stranka) je izjavil, da njegova stranka obsoja način, po katerem vlada uporablja § 14. Vlada da postopa pri tem protustavno. Jezikovne naredbe da stoje na dnevnem redu in ljudsko gibanje bode rastlo tako dolgo, dokler ne bodo Nemci maščevali sramote, ki se jim je storila.

Poslanec D' A n g e l i je izjavil, da bode italijanski klub glasoval za to, da se izroči predloga odseku, toda brez preudicije za bodočnost. Italijani da si pridržijo svobodne roke proti vladi.

Debata se se je potem pretrgala in seja se je zaključila, ne da bi se bilo zgodilo kaj posebnega.

Dunaj 13. Nagodbeni odsek je imel danes zvečer sejo, v kateri je odklonil predloge levice, osobito one o načinu, kako naj se vodi generalna debata in je sprejel predlog Bilinskega, po katerem naj se takoj prične generalna debata skupno o vseh predlogah. Ob jednem je bilo rečeno, da se ne bode dopuščala generalna debata o predlogah poročilih pododseka, katerega bode treba more-

biti še izvoliti, temveč da se takoj preide v specialno debato. Prvi del tega predloga je bil vsprejet jednoglasno, drugi del pa s 25 proti 19 glasovi. Posl. Gross je omenil več izjav, ki jih je podal Banffy v današnji seji ogerske poslanske zbornice, in je stavil na grofa Thuna dotična vprašanja. Grof Thun je rekel, da po izjavah ministerskega predsednika Banffy-ja še ni prišel čas, da bi mogla ogerska vlada v svojem parlamentu predlagati samostojno uravnavo nagodbenega vprašanja, ker so se še le predložile dosedanje predloge. Kar pa se tiče Banffy-jeve izjave, da se naj sprejme nagodba neizpremenjena, tedaj to po menenju grofa Thuna ne pomeni ničesar drugega, nego to, da so se obe vladi zjedini za neizpremenjeno vsprejetje štipulirane nagodbe.

Na vprašanje, kaj bi se bilo zgodilo, ako bi ne bilo moči zapričeti stvarnega posvetovanja, je rekel ministerski predsednik, da ni da bi se moral o tem izjaviti, ker imata zbornica in odsek resen namen delati. Ko je še govoril ministerski predsednik, se je seja zaključila.

Prihodnja seja bode jutri zvečer.

Temešvar 13. Danes zjutraj je skočila z tira lokomotiva mešanega vlaka med Jablanico in Mehadijo, zbok česar se je brzovlak v Budimpešto zakasnil za dve uri. Izmed obojga na mešanem vlaku je nekaj lahko poškodovanih.

London 13. Kakor poroča Reuterjeva pisarna iz Tangerja, se tam govori, da so se v Tažiletu pojavili resni nemiri. Velika vojaška moč, pod vodstvom vnuka sultanovega, je skušala polastiti se državnega aklada.

Pariz 13. Policijski komisarji so bili danes poklicani k preiskovalnemu sodniku. Kaj je temu povod, se ne ve, vendar pa se domneva, da odre-

dijo policijski komisarji danes zvečer preiskave v lokalih nekaterih sindikatov.

Belgrad 13. Srbska vlada je vsprejela poročila Italije na konferenco proti anarhistom pri-

Benetke 13. Cesar Viljelm in cesarica Avgusta Viktorija, v spremstvu državnega tajnika pl. Bülowa, sta dospela opoludne sem, kjer sta ju na slavnostno okrašenem kolodvoru vsprejela italijanski kralj in kraljica, nadalje ministerski predsednik Pelloux, minister za vnanje stvari Canevaro, korni poveljnik, predsednik mornarske oblasti, prefekt in beneški sindako. Kralja sta se pozdravila pristrčno.

Yokohama 13. Kakor javljajo iz Säula, je minister pravosodja odpuščen, ker ni preprečil, da bi ne bila druhal pohromila usmrčenih zarotnikov.

50 let navora Jugoslovanov.

(Iz »Nove Dobe«.)

Jugoslovanstva politiško, gospodarsko in društveno delovanje, njega moralne in materijalne vspehe v minulih 50 letih živo smo želeli naslikati v proslavo leta 1848.

Dobro promislivši stvar, uverili smo se, da ne moremo podati te slike, a še manje zaznamovati si kakih trajnih in sijajnih vspehov.

Slike politiškega gibanja ne moremo narisati, ker nam niso naši politiki še napisali ne politiške zgodovine najnoveje dobe, ne razvoja stranke, v kateri so se borili oni, ne delovanja onih mož, katerih načel so se držali. Oni puščajo nas, deo svojo, »zlatno svojo mladež«, na razpotju, brez kakega kašipota, brez kake politiške literature, brez resnih studij in razprav...

»Nikdar! duša!« je objel vojvoda Klaro.

XVII.

Dne 21. decembra 1614. se je zbralo na trgu: »Piazza dei fiori« v Rimu silno mnogo ljudij, da se nagledajo nenavadnega čudesa, da pogledajo, kako se seže na gromadi pod vedrim nebom mrtvo telo. Morda kakega rimskega triumfatorja? Ne, telo prokletnika. Plamen je silno palopal, silno se je vil črni dim pod nebeške oblake. Štirje črnooblečeni slugi so donesli na ramenih črno mrtvaško krsto brez imena, brez znamenja, brez križa. Odkrili so rakev. V njej je ležal prekrizanih rok bradat cerkveni dostojanstvenik, temnorumene polti, v svilnati obleki; ljudstvo se je prekrižalo in odstopilo, a slugi so vrgli truplo v plamen. Živahnejše je vsplamtel plamen, živahnejše je zaprasketala gromada in črneje se je vil dim pod vedro nebo. In gromada je zgorela do pepela in svet se je razšel, le jasna noč se je razprostirala nad pogoriščem. Do gromade se je priplazil zgrbljen, visok stavec, bele glave — dominikanec in začel razkopavati s palico pepel, kimaje z glavo.

»Oče!« ga je vprašal človek, pristopivši k redovniku, »kaj iščeš?»

Redovnik je dvignil glavo in pogledal vprašaleca.

»Oprosti! Jaz sem tujec. Koga so tu sežgali?»

»Dominisa.«

»Kaj, onega slavnega učenjaka in škofa.«

»Slavnega?»

»Tako govori svet.« (Pride še).

P O D L I S T E K.

53

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. S. Cvetkov.

XVI.

Leto je bilo minulo, leto miru in pokoja. Milo je sijalo pomladno solnce skozi okna meniške cerkve, veselo blesté nad grobnicami senjskih junakov, nad mramornatim kipom Matere Božje v meniški kapeli. Ob Materi Božji sti goreli dve voščeni. Bilo je vroče, prijetno in milo, kakor sladki sen ob zori. Cerkev je bila prazna. Na jedenkrat so zažvenkale po tlaku junaške sablje. Pred oltar Matere Božje je pokleknil junak v sijajni obleki z junaško sabljo, junak visokega čela, žarkega očesa, črnih brk, a pred oltarjem je klečala deklica, sladkega, mračnega pogleda. Živahneje je zablesketalo solnce na srebrnih gumbih mladeničevih, na zlatem deklinem venecu, ob žarki solzi, ki jej je trepetala kakor biser v črnem očesu. — A okolo njiju so se zavrstili plemiči in posestniki, ob njiju je stal kapitan Danilo Barbo. Pred oltar je stopil frančiškan, oče Viktor, in vprašal mladeniča:

»Jurij! Ljubiš li to pošteno deklico?»

»Ljubim!« je odgovoril junak smelo in oko se mu je zasvetilo kakor strela.

Menih je vprašal nevesto:

»Klara! Ljubiš li tega poštenega mladeniča?»

»Ljubim!« je dahnila deklica istotako, kakor ranega jutra dahne rosna roža.

V hiši Posidaričevi so se poslavljali gosti.

»Sreča naj vama evete, novoporočena!«, je rekel o odhodu kapitan Danilo — »ej, da bi bil moj pobratim Martin živ! Koliko veselje! Obraz mu je zopet svetel pred svetom, to je priznal sam cesar. A Dominisu je lice črno, on vživa beneško plačo za svoje izdajalstvo na stolici spletskega nadškofa. Z Bogom, otroka! Pozno je. Jutri se moram vrniti v službo na Reko.«

Jurij in Klara sta ostala sama. Skozi odprta okna je migljala mesečina, mil vetrič je pihljal od morja. Junak je objel mlado ženo ter jo sprovel nežno pred sliko kneza Martina, na kateri je čudno igrala nočna svetloba.

»Blaga duša junaškega mučenika!« je dvignil mladenič glavo proti sliki, »glej me pred teboj s tvojo jedinico, mojo Klaro. S sveto prisego sem se ti zaklel za tvojega življenja, da jo bodem ljubil in branil. Sprejmi zopet mojo zakletvo, pogledi z očesom na naju, oče, in blagoslovi naju!«

Čudno je zatrepetala mesečina na sliki, a ječé je spustila Klara glavo na junaške prsi mladeničeve.

»Jurij, moj Jurij!«, je dvignila za trenutek glavico. »Glej zlato verižico, katero mi je dala pokojna babica. Jeden rubin je bil izpal pred letom dnij, večeraj sem ga zopet našla in dala sem ga dejati v verižico. Vzemi jo, deni jo pod ključ, da nas sreča ne ostavi nikdar!«

Na gospodarskem polju je še slabše, ako sploh more slabše biti. Gospodarska vprašanja so bila pastorka našim politikom in še danes ne more vse Jugoslovanstvo v svoji inteligenciji imenovati imena, ktera bi označevalo naš narodno-gospodarski program. A vendar smo narod oratarjev in težakov, kmetovalcev in pastirjev, kateremu so se velikaši odrodili in potujčili. Zastonj imamo morje, in celo veliko morja, zastonj smo na največji zapadno evropski reki (in ob vseh nje poglavitnih pritokih), ki se izliva v odprto morje, zastonj je v nekaterih krajih pravilni zalog žita, v drugih neizkerpljivih rudnikih, v tretjih bogatih gozdovih; in to je tim huje, ko je Bolgar zastonj nenadkriljiv poljedelec in Slovenec uzoren štedilec, ko je Srbin najpodjetnejši trgovec, Hrvat najsmelejši mornar, — zaman so se združila vsa bogatstva narave in duševne spretnosti; mi smo vendar le ostali sužnji židovske špekulacije, nemškega izžemanja, italijanskega srda, grškega preziranja, nasilja Madjarov in Turkov — vse to le zato, ker smo nesrečna, uboga raja — a mogli bi biti najbogatejši, gospodarski najsamostalnejši narod v Evropi. Kako moremo torej opisati gospodarsko delovanje Jugoslovanstva ob tako očiti zaostalosti in uprav grešni brezbriznosti za gospodarska vprašanja vseh naših strank in politikov?!

Preidimo sedaj na krvavo našo rano, narodno vprašanje! Da, o tem bi lahko podali sliko, — a naši potomci je ne bi razumeli in čim verneje bi izražala obupno naše stanje, tem nenaravnejša in neverjetnejša bi za zdela kasnejšim rodovom. Kdo namreč naj veruje še par desetletij, da je znak hrvatskega patriotizma: tajiti Srbe, in srbskega: brisati Hrvate?! Komu se bode še zdelo v kratkem naravno, da Bolgari in Srbi tekmujejo pred sultanom samo radi slabosti v podlosti, a Hrvatje in Slovenci prosjačijo pred raznimi Thuni in Windischgräti! In kar je še neumevnejše: da sti Bosna in Makedonija (mesto da bi nam bili narodni ognjišči) postali — narodnim grobom. Za to torej ne maramo risati take slike, ko naše uborno novinstvo, vzlic vsemu svojemu iskrenemu in nehlinjenemu rodoljubju, često tudi proti svoji volji, zbira dovolj snovi, da naše potomstvo, nad grobovi svojih očetov, ne bode moglo družega, nego da vzdahne užaljeno »odpustimo jim, ker niso znali, kaj so delali«.

Da, nikjer nismo znali, kaj delamo, zlasti v mednarodni politiki, v diplomaciji gotovo ne. Tu smo bili in žali Bože, smo še danes lahka igračica toliko svojim sosedom, kolikor drugim vlastim; tu smo dokazali vso svojo nerodnost, svojo nesposobnost vzlic vsem prirodnim darom našega naroda, vzlic vsej velikanski znamenitosti slovanskega plemena. Narod in Slovanstvo! Da smo prav umeli razsežno važnost teh dveh pojmov, imelo bi Jugoslovanstvo danes drugi pomen v Evropi, bilo bi odločujoč činitelj v obči težnji človeštva za napredkom. Ali namesto onega svobodnega naroda, ki si je ohranil divno vstrajnost v delu, nepremagljivo silo v obrambi, božansko iskro v veri, veselje življenja v pesni, bogatstvo znanja v govoru, namesto o tem ljudstvu, bi moral biti temelj društveni organizaciji, podlaga politički svobodi in izvor gospodarski sili, govorili smo in govorimo še o »nizkem« ljudstvu, o »zabitem« človeku. Kako naj ne ovenemo, ko smo se sami odrezali od korenin! Kako naj ne bodemo krhki in slabotni, izsesavši si življenski sok. Sveto pismo pravi, da se ruši hiša na pesku, a mi smo zidali gradove v — zraku!

In Slovanstvo! Namesto da v tem ogromnem sklopu narodov gledamo in vidimo najpopolnejši del človeštva, zaničevalo se je celo v nas Slovanstvo kakor suženjsko pleme. (Starčević z šovinistiške višine svoje!) Namesto da vidimo v samostalni literarni in do neke mere tudi politički organizaciji slovanskih narodov podlago in jamstvo svobodnega zavzetka misli in vsestranskega napredka, navdušujemo se Jugoslovani po uzoru pruske, francoske in angleške centralizacije za enotni skovani književni jezik in morda še kdo za skupno državno vlado. (Dalje pride).

Politični pregled.

V TRSTU, dne 14. oktobra 1898.

Državni zbor. O večerajšnji seji zbornice poslancev smo že sporočili v glavnem. Zakon o

uravnavi plač državnim slugom se je torej soglasno izročil proračunskemu odseku z nalogo, da sporoči zbornici tekem 8 daj. Kako stvarne so sploh debate od strani Nemece, vidi se na govoru glavnega govornika »proti«, dra. Pergelta, ki ni mogel drugače, nego da je tudi o tej priliki, ki nima nikake dotike z narodnimi in političkimi vprašanji, zaključil z jezikovnimi naredbami in z vsklikom, da to ministerstvo se ne bode moglo držati. — Tudi mi smo tega menenja, da se to ministerstvo ne bode moglo držati, ako bode še nadalje hotelo šteti na gumbih: bi ali ne bi — toda tega pa ne smatramo tako za gotovo, da bode prihodnje ministerstvo bolj po volji gospodu Pergeltu in drugim kandidatom iz njegovih vrst za ministerska in mesta dvornih svetnikov, nego je sedanje. Mi se nadejamo, da se bode kolo Avstrije vrtilo naprej in ne nazaj.

Istotako nam je prorokoval koroški posl. Dobernig — ti so posebno hudi — o prvem čitanju računskega provizorija, da XX. stoletje bode videlo polom konservativnega plemstva, a grofu Thunu da bide zadnja ura. Zaključil pa je: »Sodnik sveta pa je zgodovina!« Dobro, dobro, in ta zgodovina pripoveduje mnogo, kako so Nemci jemali drugim narodno last. Saj je bil taka žrtev tudi — posl. Dobernig. Vsaj njegovo ime vzbuja tako domnevanje.

Italijani in vlada. Te dni je imelo načelstvo italijanskega političnega društva za Istro svojo sejo, v kateri so se razgovarjali o političnem položaju in o taktiki italijanskih poslancev v parlamentu. Predsednik in državni poslanec Bartoli je sporočil, da italijanski poslanci so zavzeli pozicijo — pričakovanja. Zagotavljal je, da Italijani niso imeli nikakih dogovorov ni z vlado ni se strankami na desni ter da hočejo tudi za bodoče ostati nezavisni. Slednjič je pograbil vlado, da je o zadnjih izgrelih premalo strogo postopala z Slovani. In potem so gg. načelniki pol. društva sklenili izjavo, s katero so tudi grajali vlado radi nedostatne strogosti, s katero povdarjajo, kako neopravičene so zahteve tujih agitatorjev v teh pokrajinah, in s katero nalagajo italijanskim poslancem, naj se tesneje združijo z nemško opozicijo.

O tej laški komediji naj spregovorimo torej par besed. Gospodje »čakajo« torej! Verujemo. Saj je »čakanje« ves obseg laške državniške, diplomatske in političke modrosti. To je tisto »čakanje« na ugodni trenotek, ko morejo zvijačno pograbit po žrtvi, do katere si ne upajo v odkritem, odprtem boju. Po takem »čakanju« in ne po junaštvu lastnega naroda, je nastala tudi sedanja zjedinjena Italija, tako, da je po vsej Evropi razširjen prepoved, da je bila mlada Italija skupaj — stepena, t. j.: da-si vsikdar tepeni na bojnem polju, so vendar vsikdar znali pograbit po plenu. Tako »čakajo« sedaj tudi italijanski poslanci v državnem zboru, da-li ne pride trenotek, da po stari navadi lokavo izvabijo iz vlade kako novo koncepcijo. To jim verujemo torej, da — »čakajo«, ali ako nam govore, da hočejo ostati nezavisni, se jim mi le smejemo, kajti predobro vemo, kakor tudi vedo oni sami, da resnična nezavisnost od vlade bi bila njihova — politička smrt. Kdaj je še hromi metal palico od sebe? Posebno veselost pa mora vzbujati njihova renomaža s tesnejim združenjem z nemško opozicijo.

Kakor da bi ne poznali njihove slabe strani! Vsikdar so bili Italijani kakor petersiljček na vsaki vladini juhi in plavali so na površju tem veselje, ker so bile avstrijske vlade vsikdar tako slepe — in tu se pričrjen žaloigra — da tem laškimi patrijotom nikdar ni trebalo niti toliko samozatajevanja, da bi morali odlagati svoje belo-rudeče-zelene distinkeje. Torej le ne renimirati z nezavistjo, le ne igrati komedije; ako za sedaj še ne plavate tako veselo na površju vladine juhe, ni to posledica vaše bojevitosti proti vladi in tudi ne Thunove nenaklonjenosti proti Italijanom, ampak je posledica dejstvu, da je slovanska kuharica nekoliko bolj energično začela mešati po juhi in odganjati — italijanske cinke. Res, težko je biti človeku resnim, ko opazuje tako komedijaštvo!

Shoda stranke prava na Sušaku so se udeležili od Slovenceem poznanih ličnosti: Vekoslav Spinčić, dr. Krek, kanonik Kalan, oba brata Trinajstića, Slavoj Jenko, dr. Janežič, Križ, Jelušič. Zagrebški listi podarjajo, da je vzbudila iskreno radost izjava kanonika Kalana, da se katoli-

ška-narodna stranka slovenska pridružuje stranki prava ter da vsprejemlja nje program. To veselje je povdarjal predsednik koalirane opozicije in poslanec Brestyensky — čegar prihod se je pozdravjal navdušeno — v krasnem govoru.

Dež. posl. Kalan je rekel v svojem govoru, da Slovenci spremljajo posebnimi simpatijami delovanje stranke prava in sicer zato, ker to stranko vodijo tri velike ideje, tudi nam sorodne in simpatičke; namreč ideja krščanstva, katero je v tako krasnih besedah povdarjal predsednik današnjemu shodu; ideja hrvatskega državnega prava, ki je jedina zmožna na jugu osnovati oni branik proti izdajalcem, katerega Avstrija neobhodno potrebuje za ohranitev svoje veličine in za osrečenje slovanskih narodov na jugu; in ideja gospodarske organizacije za narod, kajti sovražniki naši so najprej naš narod gospodarski uničili, da so ga potem toliko ložje oropali njegovih političkih svobod. Sovražna sila nas je z umetno mejo razločila, a mi skrbimo, da mejsebojna bratska ljubezen razruši to umetno mejo ter na njeno mesto postavi naravno vez. Saj kar je Bog združil, tega naj človek ne razdružuje. Shodi, kjer se zbiramo Hrvat in Sloveni, naj širijo idejo skupnosti Hrvatov in Slovencev mej oba naroda, časopisje slovensko in hrvatsko naj jo goji, da kmalu postane obema narodoma skupna last in merodavno vodilo v dosegu nepremagljivega branika na jugu države, v ponos in podporo Avstriji in v srečo slovensko-hrvatskega naroda, združenega na temelju hrvatskega državnega prava.

Shod je vsprejel resolucijo, s katero se odobruje deželnozborsko delovanje poslancev stranke prava, se obsoja politika monarhije na jugu ter se nastopa proti samostojnemu carinarskemu obrežju.

Na banketu so Sloveni obnovili svoje izjave in se jim je še pridružil dr. Janežič v imenu Istranov.

Madjarsko nadvladje v naši monarhiji se pojavlja v vseh strokah. List »Ostdeutsche Rundschau« je objavil dva tajna ukaza zapovednika vojne mornarice, podadmirala Spauna, ki dovolj jasno kaže, kako drzni so postali sosede onkraj Litve in kako odjenljivi so pred njimi merodajni krogi. V prvem teh ukazov nalaga podadmiral firmi Eisler & Co., naj v največji meri razširi dobivanje provijanta iz dežel ogerske krone in v drugem se naroča e. in kr. vojaškemu pristaniščnemu zapovedništvu, naj upliva na upravo mornarskega konsumnega društva v Pulji, da bo svoje potrebščine kupovalo v prvi vrsti v deželah ogerske krone. To nekvalifikovano postopanje podadmirala Spauna se sodi samo ob sebi. V Avstriji se dobiva za isto ceno ravno tako dobro blago kakor na Ogerskem. Škoda bode pa trpele vsled tega osobito Primorska in druge obmejne dežele.

Domače vesti.

Še o interpelaciji laških poslancev radi dogodkov v Nabrežini in Devinu. Gospodje so torej povdarjali, da so duhovniki hujskali slovensko ljudstvo ne le proti Italijanom, ampak tudi državnih oblasti. Nič ne de, da niso naveli nijednega konkretnega slučaja, ki bi bil v dokaz za to težko obdolženje. Gospodje si mislijo in vedno delajo tako: Le vrzimo hitro pest blata, nekaj, več ali manj, že obtiči! Kolikor je, je dobro — si mislijo gospodje. Zlasti, ko vedo, da govore ljudem, ki ali ne poznajo iznajdljivosti in drznega čela laške gospode, ali pa ki poslušajo iz srea radi, če kdo kaj slabega (če tudi neresničnega) govori o slovenskem ljudstvu in njega voditeljih. E, gospoda znajo izkoriščati! Oni poznajo one druge, in vedo zajedno, da oni drugi ne poznajo njih.

Kje bi si drugače upali trditi, da so slovenski duhovniki hujskali proti državnih oblasti! Tako delajo vedno: kadar hočejo pokriti sebe, potiskajo pred-se državno oblast. Italijanska gospoda, pa branitelji državne oblasti! Gospodje so zlezli na vrhunc neiskrenosti. In pa še pred tem slovenskim ljudstvom, kateremu tiči pretiran strah pred vsako avtoriteto notri v kosteh, tako, da postaje čisto

uprav smešno in da človek ne ve, ali bi se smejal, ali bi pomiloval to ljudstvo. In take tožbe si upajo izrekati proti takemu ljudstvu ljudje, ki notorično mrže vsako avtoriteto, ako jim ista ni na uslugo, ljudje, ki se leta in leta branijo izvrševati sklepe državne avtoritete, ki se niti ne menijo za ministerske naredbe, ki ne spoštujejo niti izrekov sodišč v vseh instancah in ki se še bahajo s tem po javnih zbornicah! (Glej goriško občino in tržaško mestno zbornico!)

Zato ponavljamo, da je interpelacija laških poslancev vseprek neosnovana, na mnogih mestih pa naravnost obrekovalna ter skrajno krivična za našo duhovščino, o čemer pa moramo konstatovati žalostno dejstvo, da sta takov interpelacijski nestvor, naperjen po velikem delu proti duhovščini, podpisala tudi duhovnika Bazzanella in Zanetti! Kaj pravite pobožnjaki, poštenjaki in resnicoljubi okolo »Amica«?!

Župniški izpit je položil vrlo dobrim vseh-hom veleč. g. Fran Razpet, vikar v Orehku na Cerkljanskem. Čestitamo.

Spoštovane čitatelje opozarjamo na članek, ki smo ga začeli priobčevati danes pod naslovom »50 let napora Jugoslovanov« in ki je posnet iz lista »Nova Doba«. To izborna urejeno revijo za književnost, politiko in sociologijo izdaje zedinjena hrvatska, srbska in slovenska akademska omladina v Pragi in njih somišljeniki. Člankar sodi splošno obupno stanje našega Juga z visoko idejalnega stališča in je imel v prvi vrsti pred očmi žalostne razmere Hrvatske in Srbije. Le tako moramo vsprejeti to uničujočo kritiko naše mizerije, ki je pa jako dobro utemeljena po mnogih naštetih prebitkih dejstvih in trpkih resnicah. Ker je namen člankarju brez dvoma najplemenitejši, menimo, da uprav to nas opravičuje, da naši javnosti podamo ta članek v izvorni rezki obliki: v splošno premišljevanje!

Deputacija slovenskih odvetnikov je odšla na Dunaj, da se pokloni ministru za pravosodje in eventuelno tudi ministerskemu predsedniku grofu Thunu. Deputacija je predložila sklepe shoda slovenskih odvetnikov in notarjev. Iz Trsta je odšel odvetnik dr. Gustav Gregorin.

Na upravnem sodišču na Dunaju se je vršila danes predpoludne razprava na pritožbo mestnega magistrata tržaškega proti naredbi ministerstva, s katero sta se dovolila spomenik pokojnemu Dragotinu Martelancu v Barkovljah in pa dotična slavnost.

Petletje za vseučilišče in više sodišče v Ljubljani so tačas najbolj umestne. Na razna vprašanja, kako naj bi naše občine sestavile prošnje za vseučilišče in više sodišče, nasvetujemo naslednja obrazca:

1.) za vseučilišče:

Visoko e. kr. ministerstvo za uk in blagočastje!

Odbor občine je v svoji seji dne izrekel (soglasno) prepričanje, da je ustanovitev vseučilišča v Ljubljani za Slovence in tudi druge narode na jugu Avstrije živa potreba, in je zatogadelj sklenil, prositi visoko e. kr. vlado, da čim preje izposluje takšno vseučilišče.

Ta sklep si usoja predložiti v najblagohotnejše uvaževanje udano podpisano županstvo.

Županstvo v

(Pečat)

(Podpis)

2.) za više deželno sodišče v Ljubljani:

Visoko e. kr. ministerstvo za pravosodje!

Odbor občine je v svoji seji dne izrekel (soglasno) prepričanje, da je ustanovitev višega deželnega sodišča v Ljubljani vsaj za Slovence na Kranjskem, Spodnjem (slovenskem) Štajarskem in na Koroškem v pravosodnem in gospodarskem oziru nujno potrebno, in je zatogadelj sklenil, prositi visoko e. kr. vlado, naj blagovoli poskrbeti, da se čim preje ustanovi takšno više deželno sodišče v Ljubljani

Ta sklep si usoja predložiti v najblagohotnejše uvaževanje udano podpisano županstvo.

Županstvo v

(Pečat)

(Podpis)

Mestni magistrat v Trstu še zmiraj noče sprejemati slovenskih vlog, spadajočih v njegov delokrog. Včeraj je poslal tukajšnji odvetnik, gosp. dr. Matej Pretner, slovenski rekurz našemu slavnemu mestnemu magistratu, a uradnik, ki bi ga bil moral sprejeti in vpisati v vložni zapisnik, tega

ni hotel storiti, ker je rekurz pisan v slovenskem jeziku. Proti takemu nezakonitemu postopanju je vložil omenjeni odvetnik pritožbo na e. kr. namestništvo. Sedaj je vprašanje, ali pomore kaj to? Dvomimo, saj nas uči skušnja, da gospodje na magistratu delajo — kar hočejo. Sprejemajo laške in tudi nemške vloge, — a da bi vsprejeli tudi kako slovensko ulogo, to Bog obvari! Do tega jih do sedaj piso mogle prisiliti vse velemoči, kakoršna je Avstrija. Je pač lepa ravnopravnost v nas!

In zopet tiskovine! Iz Barkovelj nam pišejo: Kar začudjeno sem čital v enj. »Edinosti« št. 198 t. l. izjavo e. kr. davčne administracije v Trstu, podpisano po g. Lyro, češ, da ni res, da omenjena administracija izdaja le nemško-italijanske tiskovine za izkaze stanovaleev in da ni res, da slavna ta oblast prezira slovenščino kakor nekak tuji jezik. Oho, počasi gosp. Lyro! V nas n. pr. je več zavednejših posestnikov Barkovljanov zavrnilo po tukajšnjem policijskem nadzorniku poslano ali vročeno jim nemško-italijansko polo ter so zahtevali tiskovino v slovenskem jeziku. Ali modri tukajšnji policijski nadzornik, g. Ladovae, je zažugal dotičnikom, da bodo morali plačati 10 goldinarjev globe, ako ne izpolnejo dobljenih nemško-laških pol ali pa ne podpišejo po njem izpolnjenih!

Gospod Lyro, kje smo?! Kako se strinja Vaša izjava s takim postopanjem?! Sieer pa smo slavni e. k. davčni administraciji jako hvaležni za omenjeno izjavo v »Edinosti«, kajti ista nam bode ob priliki jako — dobro došla. —s.

Italijanščina — državni jezik. Vedno kaj novega in — lepšega! »Piccolo« bi rekel: Ogni giorno una. Neki železniški sprevodnik, seveda bivši vojak, je šel na tržaški magistrat, da bi pozvedel, kako je prav za prav z delitvijo jubilejnih medalj. Takoj na spodnjih stopnicah je srečal znane magistralnega vratarja — Slamo! Da ne bi iskal sem in tja brez potrebe, hotel je železniški sprevodnik povprašati tega slovenskega Slamo, kam se mu je obrniti. Obgovoril ga je torej: Dobro jutro! Oni drugi: Bon žorno! Sprevodnik: Ali ne znate slovenski? Slama: dio guardi, me kopo! (Bog varuj, se usmrtil!)

Ali ta slovenski — Slama zna biti tudi po-strežen, seveda vsikdar strogo varovaje svoje veliko dostojanstvo. Vprašal je potem sprevodnika: Können Sie nicht deutsch? Sprevodnik: O ja, slovenisch und deutsch! Slama: Sprechen sie also deutsch, denn die Staatsprache ist deutsch und — italienisch!

Sedaj vemo torej, g. Slama na magistratu nas je poučil: državni jezik v Avstriji je — poleg nemščine — tudi italijanščina!! Vidite, da se človek vsaki dan nauči kaj novega. Kdo bi sodil, da more prihajati toliko državniške modrosti iz — slovenske slame!

Nekoliko pojasnila dopisnikoma iz učiteljskih krogov. Pišejo nam: Popolnoma prav imajo učitelji, zlasti v Istri, da se potezajo za zboljšanje svojega gmotnega stanja. Kdor pozna njih materijalno bedo, a ve ceniti napore njihovega poklica, mora jih obžalovati gotovo. Ali čudno se nam zdi, da gospodje delajo nekako paralelo med seboj in sodnimi slugi ter vzbujajo med ljudstvom menenje, kakor da bi poslednji uživali Bog ve kake plače ter da nimajo prav nikakega povoda, želeli si kakega poboljška. Toda stvar je drugačna — žalostna tudi za sodne sluge. Gospodje ne vedo menda, da minismo ostali pri starih dohodkih, dočim pa je draginja narasla. Dohodki so se nam skrčili, izdatki pa rasejo. To je narobe-razmerje. S tem letom nam je odvzetih 10—15 gld. mesečnih dohodkov, ker nas nadomestuje pošta. Plača nam pa znaša 300 gld., izvzemši efektivne, ki imajo še malo doklado. Sedaj pa nam povejte, kako naj živi od tega družina, sosebno če je več otrok?! Po vsej pravici se torej tudi mi sodni sluge obračamo do naših državnih poslancev s prošnjo, da se potegnejo tudi za nas v ta namen, da se nam zboljša bedno stanje.

Prosimo odgovora. Dne 12. t. m. na večer je sedelo na zatožni klopi tukajšnjega e. kr. deželnega sodišča šest zatožencev. Prvi, Poli Aristide, je bil zatožen, da se ni pokoril ukazom e. k. redarstvenih organov. Ta je bil tožen sam.

Drugi, neki Brovedani, za isti zločin — tudi sam!

Tretji zatoženi zaradi prepovedanih vsklikov, je tudi imel svojo obtožnico.

Zadnji trije pa: Vodopivec, Coter in Trigani (eden Slovenec, dva Italijana) bili so toženi po skupni obtožnici!! Ne vemo, je-li Vodopivec zahteval slovensko obtožnico ali ne, to pa vemo prav za gotovo, da mu je ne bi dali, ako bi jo bil tudi zahteval, ampak dali bi mu bili nepopolen prevod, na katerega pa bi bil moral čakati v zaporu najmanje 8 dni. Kaj takega bi se ne bilo zgodilo v prvo.

Ker bi radi vedeli, zakaj se ravno z nami tako postopa, a z našimi nasprotniki sodeželani drugače, in ker si sami te razlike ne moremo raztolmačiti — prosimo odgovora. Sosebno pa bi jako želeli pojasniti, kako da se v jedno in isto obtožnico tako rado uriva po jednega slovenskega obtoženeca poleg dveh, treh Neslovencev?! Radovedni pa smo zato, ker se nam zdi, da tako postopanje prihaja iz ozirov na naše — jezikovne borbe!!

Plesne vaje v »Delavskem podpornem društvu« pričnejo prihodnjo nedeljo, dne 16. t. m. ob 5. uri popoldne. Plesalo se bode od 5. do 8. ure vsako nedeljo in praznik. Odbor.

Pevsko in bralno društvo v Lonjerju bode imelo svoj občni zbor v nedeljo dne 16. oktobra popoldne ob 5. uri v krčmi konsumnega društva.

Dve različni izjavi. Na razpravi proti Vodopiveu bila sta žnjim hkratu na zatožni klopi še dva dobra patrijota italijanske narodnosti. To je bilo za gospode na državnem pravdnistvu seveda najlepše opravičenje, da jim ni trebalo pisati slovenske obtožnice.

Na tej razpravi torej je izjavil g. državnega pravdnika namestnik: »Tu ni govora o nikakem narodnostnem boju, ker so uprizoriteljji dogodivših se demonstracij sami »individu volgari«!

O členih laškega telovadnega društva pa je rekel: »V »Ginastiei« so se zbrali gospodje člani, da branijo napadeno jim lastnino.«

To bi bila torej izjava zastopnika državnega pravdnistva.

Drugače pa je povedal službeni branitelj dr. Padovan: »Prosim slavni sodni dvor, naj ima obzir na to, da so bili tiste dni vsi Slovenci skrajno razburjeni na Lahe!«

Kateri obeh gospodov je imel prav?!

Odvetnik — slepar. Te dni so zaprli tu v Trstu na njega stanovanju v neki hiši v ulici Rossetti nekega 38-letnega človeka, ki se je izdajal za potovalnega agenta, za trgovca z vinom in profesorja. V resnici pa je ta človek odvetnik Umberto Dellaverde iz Treviso v Italiji, katerega iščejo italijanske oblasti, ker ima prebiti že več kaznij radi raznih sleparij, a so poleg tega uvedene proti njemu nove preiskave radi sličnih zločinov.

Najprej ga bodo sodili tu radi krive prijave in sleparstva — živel je luksurijozno, ne da bi plačeval — in potem ga izroče italijanskim oblastim.

Iz-pred sodišča. Oni italijanski podanik Vincenzo Biancato, ki je bil tožen radi žaljenja cesarske hiše, a se je prvokrat razprava odložila, je bil večeraj rešen obtožbe.

19-letni brivec Fran Burger iz Ljubljane je bil obsojen na 14 dni zapore radi javnega škandala. 20-letni Josip Fonda, 20-letni Ivan Umek, 20-letni Josip Žnidaršič, 21-letni Josip Pelis, vsi iz Lokve, so bili obsojeni radi javnega nasilstva, storjenega zlobnim poškodovanjem tujega blaga, prvi na 7 mesecev, ostali 5 mesecev ječe.

25-letni Josip Jurčič, 25-letni Fran Kreševič, 20-letna Tereza Iljaš, vsi iz Ročie, so bili obsojeni radi prestopka tatvine, prva dva na 3 mesece, poslednja pa na 2 tedna zapore.

Prodajo se

tri posestva v vinorodnem kraju Istre, sestojča vsaka od hiše z hlevi, vrtov, vinogradov, njiv, zemljišč z oljkami, senožeti, pašnikov in šum, obsezajoča po priliki: jedno 15 hektarjev, in 7 ar., ali 26 oralov, drugo 7 hektarjev in 70 ar., ali 13 oralov, a tretje 18 hektarjev in 90 ar., ali 37 oralov.

Poblizje pri odvetniku

dru. M. Trinajstiču v Buzetu.

33-letni Ivan Kersič je dobil 6 mesecev radi javnega nasilstva.

100.000 kron 25.000 kron in 10.000 kron so glavni dobitki velike jubilejske razstavne loterije. Opozarjamo naše čitatele, da se ti dobitki izplačajo tudi v gotovini z samo 20% odbitkom.

Koledar.

Danes v petek 14. oktobra: Kalist, kralj, Domicijan, škof. Jutri v soboto 15. oktobra: Terezija, devica: Brunon, škof.

Solnčni: Lunni:
Izhod ob 6. uri 25 min. Izhod ob 5. uri 9 min.
Zahod „ 5. „ 6. „ Zahod „ 4. „ 9. „

Ta je 42. teden. Danes je 286. dan tega leta, imamo torej še 79 dni.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 14. (Zasebna brzjavka.) Deputacija odvetniške zbornice kranjske, v kateri so bili odvetniki dr. Mosche, dr. Krisper in dr. Majaron, je bila vsprejeta danes tudi od ministerskega predsednika grofa Thuna. Isti je obsojal postopanje višega sodišča v Gradcu gledé ravnopravnosti slovenskega jezika. O vprašanju višega sodišča v Ljubljani in vseučilišča istotam se je izrekel neugodno za sedaj in je le obljubil, da hoče prevdariti stvar.

Dunaj 14. (Zasebna brzjavka.) Deputacijo slovenskih odvetnikov in notarjev, se-stoječo iz gg. dr. Serneca, Plantana, Gregorina so sprejeli ministri Thun, Ruber, Kaizl in Dipauli. Vsi so priznali opravič-nje težnj Slovencev po enakopravnosti ter so obljubili, da prouče predložene jim pri-tožbe. Povdarjali pa so zajedno težave na-enkratnega zboljšanja.

Dunaj 14. Ministerski predsednik grof Thun je odgovoril na interpelacijo, na kako stališče se je postavilo ministerstvo za vnanje stvari ozirom na predlog ruskega carja za mirovno konfe-rencio. Rekel je: »Jaz morem odgovoriti, da je naš urad za vnanje stvari, ki je to visokodušno in eminentno človekoljubno misel simpatično pozdra-vil, prijavil Petrograjskemu kabinetu, da avstro-ogerski vladi ne prihaja na misel, da bi kakor si bodi ovirala takov načrt in je rada pripravljena povspeševati istega kolikor možno; in tega mi ni treba posebno povdarjati, da v tem naziranju vlada popolno soglasje med našim ministerstvom za vna-nje stvari in menoj. Da-si ne preziram težav, ki so na potu uresničenju te velike ideje, vendar ho-čem zaključiti to svojo izjavo z živo željo za uresničenje iste.«

Potem je ministerski predsednik odgovoril na interpelacijo Gambinija radi izgredev v Poreču, rekši, da vzroki tem nemirom niso bili ni narodni ni politiški, ampak posledica napetosti med kmeti in meščani. Posebnih odredob ne treba v Poreču, ker tamošnji dogodki niso v nikaki zvezi s Tr-žaškimi in Goriškimi. Na iterpelacije o napadih na italijanske podanike odgovori potem, ko bode imel vse podatke, a kar se tiče izgredev v Trstu, ni smeti prezreti okolnosti, da so tam — med tem ko je bila vsa Avstrija zavita v globoko žalost vled strašnega dogodka v Genevi — prirejali veselice, z čemer je bilo najgloblje užaljeno čutstvo lojal-nosti in udanosti do viadarske hiše. Vladi mora biti na tem ležeče, da vzdrži neskaljene prijateljske od-nošaje med Italijo in našo monarhijo. V prvi vrsti hoče ministerski predsednik odrediti vse potrebno, da se na avstrijskih tleh ne bodo po-navljali taki dogodki proti italijanskim podanikom, v drugi vrsti se bode najstrožje postopalo proti vsem onim, ki bi zagrešili izgredev proti italijan-skim podanikom, da napadeni dobe popolno za-doščenje.

Zbornica je prešla na dnevni red.

Dunaj 14. Italijanski klub je danes raz-pravljaj o nagodbi. Klub ni popolnoma nasproten nagodbi (aha!) Tržaški poslanci pa zahtevajo na vsak način drugo železniško zvezo s Trstom. Go-vori se tudi, da liberalno veleposestvo išče nekake zveze z italijanskim klubom.

Dunaj 14. Češki klub je predložil svojim členom poročilo o pogodbi. Poročilo, meni, da po-godbo je možno vsprejeti, ne da bi to vstvarjalo kaki prejudie za drugo postopanje stranke.

Pariz 14. Sindikat železniških delavcev po-zivlja iste, na vstopijo v štrajk. V posebnem na-

znaniu pa izjavlja sindikat, da, čim bi Franciji pretela kaka nevarnost, bodo vsi štrajkajoči zopet na svojem mestu. Vsi kolodvorci so zasedeni po vojaki. Tako je pripravljeno vojaštvo tudi v Lyonu, Amiensu in po drugih pokrajinskih mestih.

Pariz 14. Razni listi hočejo vedeti, da je jeden generalov zasnoval zaroto proti vladi. Vlada pa je izvedela o tej zaroti od neke politiške osebe. Sploh se širijo te dni govoriče o namerovanem dr-žavnem prevratu na korist jednemu pretendentov na francozki prestol.

Kaneja 14. Turško vojaštvo je že začelo pospravljati svoj material za prevoznjo v Suda, ka-mor imajo priti turške ladije. Mesto je zapuščeno popolnoma od prebivalstva in je odprta le jedna sama kréma.

Praktikanta

sprejme takoj
„Tržaška posojilnica in hranilnica“
(registrovana zadruga z omejenim poroštvom)
Prošnje je uložiti do 16. t. m.

Stanovanje

(1 ali 2 sobi ter kuhinjo)
išče mala poštena slovenska obitelj. Naslov
pove uredništvo »Edinosti«.

M. U. Dr. Ant. Záhorský

priporoča svojo pomoč na porodih, abortih in vseh ženskih boleznih, kakor: nerednosti v perijodi, krvavenje, beli tok, neredna lega maternice itd., kakor sploh v vseh slučajih bolezni. **Ordinuje ulica Carintia 8, od 9.—11. in od 2.—4.**

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in spre-jemnice, žimne in peresule, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečastiti duhovščini in cerkvenim pred-stojnikom svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene posode in orodja**. Staro blago popravi, pozlati in posrebrni v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovin-skega blaga, olajšuje jim to zgorej omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Splošno kreditno društvo

v Ljubljani, Dvorni trg št. 3

sprejema in izplačuje hranilne vloge vsak dan, obresti $4\frac{1}{2}\%$ polmesečno ali 4% od dneva vložitve do dneva vzdige. — V tekočem računu (Giro-konto) se računajo obresti od dneva vložitve do dneva vzdige za zdaj po $3\frac{1}{2}\%$.

Rentni davek plača društvo samo.

Posojila in kredit v vsaki obliki, obresti so po $5\frac{1}{2}\%$ in po 5% , brez vsakih troškov ali prispevkov. Poštno-hranilnične položnice in pojasnila brezplačno v pisarni ali po pošti.

Členi se sprejemajo iz naših pokrajin, potrebno je le z izjavo pristopa naznaniti, koliko glavnih deležev po 100 gl. se želi. Uradne ure od 9.—12. dopoldne in od 3.—5. ure popoldne.

Zadnje žrebanje

22. Oktobra

Dunajske srečke po 50 nč.

1. glavni dobitek 100.000 kron vreden
2. glavni dobitek 25.000 " "
3. glavni dobitek 10.000 " "

v gotovini z odbitkom 20%

priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandl & Comp., „Mercurio Triestino“, Ig. Neumann, Giuseppe Zoldan in Enrico Schiffmann.

EDINOST

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje ob 9. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gl. 21.—; samo večerno izdanje gl. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Šklednju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovinci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“